

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 17.1.2020 r.
COM(2020) 17 final

2020/0007 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej podczas sześćdziesiątej trzeciej sesji Komisji ds. Środków Odurzających w sprawie umieszczenia w wykazie substancji wymienionych w tabeli I załączonej do Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w Komisji ds. Środków Odurzających (CND) w związku z planowanym przyjęciem zmian do tabel załączonych do Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z 1988 r. na podstawie zaleceń Międzynarodowego Organu Kontroli Środków Odurzających (INCB).

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja ONZ o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z 1988 r.

Celem Konwencji ONZ o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z 1988 r. (zwanej dalej „Konwencją”) jest wspieranie współpracy między stronami, tak aby mogły one skuteczniej zajmować się poszczególnymi aspektami nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi o wymiarze międzynarodowym. Wypełniając swoje zobowiązania wynikające z Konwencji, Strony podejmują niezbędne środki, w tym środki ustawodawcze i administracyjne, zgodnie z podstawowymi przepisami swoich krajowych systemów prawnych. Konwencja weszła w życie dnia 11 listopada 1990 r. UE¹ i państwa członkowskie są stronami Konwencji.

2.2. Komisja ds. Środków Odurzających (CND)

Komisja ds. Środków Odurzających (CND) działa przy Radzie Gospodarczo-Społecznej (ECOSOC) Narodów Zjednoczonych, a jej funkcje i uprawnienia określono m.in. w Konwencji. Członkami tej komisji są 53 państwa członkowskie ONZ wybierane przez ECOSOC. Członkami CND z prawem głosu jest obecnie 13 państw członkowskich UE². Unia ma w CND status obserwatora.

Uwzględniając uwagi przedstawione przez Strony oraz uwagi i zalecenia INCB, których ocena jest rozstrzygająca w odniesieniu do kwestii naukowych, a także przy uwzględnieniu wszelkich innych istotnych czynników, CND może zdecydować większością dwóch trzecich głosów swoich członków o umieszczeniu danej substancji w tabelach załączonych do Konwencji.

2.3. Planowany akt Komisji ds. Środków Odurzających (CND)

W dniach 2–6 marca 2020 r. podczas sześćdziesiątej trzeciej sesji CND ma przyjąć decyzję w sprawie umieszczenia substancji w wykazie dotyczącą dodania jednej substancji w tabelach załączonych do Konwencji („planowany akt”), a mianowicie alfa-acetylofenylooctanu metylu (MAPA).

Celem planowanego aktu jest umieszczenie alfa-acetylofenylooctanu metylu (MAPA) w wykazie substancji sklasyfikowanych w tabelach załączonych do Konwencji, tak aby

¹ Decyzja Rady z dnia 22 października 1990 r. dotycząca podpisania w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi (Dz.U. L 326 z 24.11.1990, s. 56).

² Austria, Belgia, Chorwacja, Republika Czeska, Francja, Hiszpania, Niderlandy, Niemcy, Polska, Szwecja, Węgry, Włochy i Zjednoczone Królestwo. Członkostwo Zjednoczonego Królestwa w UE uległo zmianie w wyniku wniosku Zjednoczonego Królestwa o wycofanie się z członkostwa w UE.

nałożyć wymóg wprowadzenia przez państwa środków kontroli i nadzorowania zgodnego z prawem handlu alfa-acetylofenylooctanem metylu (MAPA) jako podstawowego sposobu uniemożliwiania jego pozyskiwania.

Zgodnie z Konwencją decyzje CND stają się wiążące, chyba że jedna ze stron przedłoży daną decyzję do rewizji przez ECOSOC w obowiązującym terminie³. Decyzje ECOSOC w tej sprawie są ostateczne. Planowane akty staną się wiążące dla stron zgodnie z art. 12 Konwencji, który stanowi, co następuje, w swoich odpowiednich częściach:

„Każda decyzja Komisji podjęta zgodnie z niniejszym artykułem jest przekazywana przez Sekretarza Generalnego wszystkim państwom i innym podmiotom, które są lub mają prawo stać się stronami niniejszej Konwencji, a także INCB. Decyzja taka staje się w pełni skuteczna w odniesieniu do każdej ze Stron po upływie stu osiemdziesięciu dni od daty takiego powiadomienia.

Decyzje Komisji podjęte na podstawie niniejszego artykułu podlegają przeglądowi Rady na wniosek każdej ze Stron złożony w terminie stu osiemdziesięciu dni od daty powiadomienia o decyzji. Wniosek o dokonanie przeglądu przesyłany jest Sekretarzowi Generalnemu wraz ze wszystkimi istotnymi informacjami, na których wniosek ten się opiera.

Sekretarz Generalny przekazuje kopie wniosku o dokonanie przeglądu oraz odpowiednie informacje Komisji, INCB i wszystkim Stronom, zapraszając ich do zgłaszania uwag w terminie dziewięćdziesięciu dni. Wszystkie otrzymane uwagi przedkłada się Radzie do rozpatrzenia.

Rada może potwierdzić lub uchylić decyzję Komisji. Powiadomienie o decyzji Rady przekazywane jest wszystkim Państwom i innym podmiotom, które są lub mają prawo stać się Stronami niniejszej Konwencji, a także Komisji i INCB.”

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

W dniu 15 listopada 2019 r. Komisja została poinformowana, że INCB zaleca dodanie jednej substancji do tabeli I załączonej do Konwencji, mianowicie alfa-acetylofenylooctanu metylu (MAPA).

Z oceny INCB wynika, że alfa-acetylofenylooctan metylu (MAPA) jest często wykorzystywany do nielegalnego wytwarzania amfetaminy i metamfetaminy. Istnieją dowody na to, że wielkość i zakres nielegalnej produkcji wymienionych środków odurzających i substancji psychotropowych stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego i stwarza problemy społeczne, co uzasadnia objęcie tej substancji kontrolą międzynarodową. Ponadto nie wiadomo o zgodnym z prawem zastosowaniu alfa-acetylofenylooctanu metylu (MAPA), z wyjątkiem niewielkich ilości stosowanych w pracach badawczo-rozwojowych i analizach laboratoryjnych.

Nielegalna produkcja amfetaminy i metamfetaminy stanowi poważny problem w Unii. Te nielegalnie produkowane środki odurzające i substancje psychotropowe powodują w Unii znaczne problemy związane ze zdrowiem publicznym, a także problemy społeczne. Ponadto zorganizowane grupy przestępcze w Unii nielegalnie eksportują te środki odurzające i substancje psychotropowe do państw trzecich.

³ Art. 12 ust. 7 Konwencji ONZ z 1988 r.

Należy zauważyć, że w następstwie rozmów prowadzonych na posiedzeniu grupy ekspertów UE ds. prekursorów narkotykowych w maju 2019 r. Komisja przygotowuje obecnie równolegle rozporządzenie delegowane dodające szereg substancji, w tym alfa-acetylofenylooctan metylu (MAPA), do załącznika 1 do rozporządzenia (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych i do załącznika do rozporządzenia Rady (WE) nr 111/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. określającego zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Wspólnotą a państwami trzecimi.⁴

Państwa członkowskie Unii powinny zatem wyrazić stanowisko w Komisji ds. Środków Odurzających popierające dodanie alfa-acetylofenylooctanu metylu (MAPA) do tabeli I załączonej do Konwencji.

Zmiany w tabelach załączonych do Konwencji mają bezpośredni wpływ na zakres stosowania prawa Unii w obszarze kontroli prekursorów narkotyków, gdyż substancje dodawane w tych tabelach należy włączyć do prawa Unii. W celu zapewnienia tego Komisję uprawniono do przyjęcia aktów delegowanych.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Art. 218 ust. 9 TFUE ma zastosowanie niezależnie od tego, czy Unia jest członkiem organu czy też stroną danej umowy⁵.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które wywierają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁶.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Komisja ds. Środków Odurzających (CND) jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi.

Akt, do przyjęcia którego wzywa się Komisję ds. Środków Odurzających (CND), stanowi akt wywołujący skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu

⁴ ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) nr 111/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. określające zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Unią a państwami trzecimi (Dz.U. L 22 z 26.1.2005, s. 1) oraz ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (WE) nr 273/2004 z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych (Dz.U. L 47 z 18.2.2004, s. 1).

⁵ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., C-399/12, Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 64.

⁶ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi. Planowany akt niesie za sobą skutki prawne i może w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów Unii, a mianowicie: Rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. określające zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Unią a państwami trzecimi oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 273/2004 z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych. Dzieje się tak, ponieważ zmiany w tabelach załączonych do Konwencji mają bezpośredni wpływ na zakres stosowania prawa Unii w obszarze kontroli prekursorów narkotyków, gdyż substancje dodawane w tabelach załączonych do Konwencji należy włączyć do prawa Unii.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnosi się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Biorąc pod uwagę fakt, że akt Komisji ds. Środków Odurzających wprowadzi zmiany w tabelach załączonych do Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, po jego przyjęciu należy opublikować go w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej podczas sześćdziesiątej trzeciej sesji Komisji ds. Środków Odurzających w sprawie umieszczenia w wykazie substancji wymienionych w tabeli I załączonej do Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z 1988 r. (zwana dalej „Konwencją”) weszła w życie w dniu 11 listopada 1990 r. i została zawarta w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej na mocy decyzji Rady 90/611/EWG⁷.
- (2) Zgodnie z art. 12 ust. 2–7 Konwencji substancje mogą być dodawane w tabelach załączonych do konwencji, w których wymienione są prekursory narkotyków.
- (3) Podczas swej sześćdziesiątej trzeciej sesji w dniach 2–6 marca 2020 r. w Wiedniu Komisja ds. Środków Odurzających powinna podjąć decyzję w sprawie dodania jednej nowej substancji w tabelach załączonych do Konwencji.
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w Komisji ds. Środków Odurzających, ponieważ podjęta decyzja będzie wiążąca dla Unii oraz może w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść prawodawstwa UE, a mianowicie na rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. ustanawiające zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Unią a państwami trzecimi⁸ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 273/2004 z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych⁹.
- (5) Z oceny Międzynarodowego Organu Kontroli Środków Odurzających (INCB) wynika, że substancja alfa-acetylofenylooctan metylu (MAPA) jest często wykorzystywana do nielegalnego wytwarzania amfetaminy i metamfetaminy. Istnieją dowody na to, że wielkość i zakres nielegalnej produkcji wymienionych środków odurzających i substancji psychotropowych stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego i stwarza problemy społeczne, co uzasadnia objęcie tych substancji kontrolą międzynarodową. Nielegalna produkcja amfetaminy i metamfetaminy powoduje w Unii znaczne problemy związane ze zdrowiem publicznym, a także problemy

⁷ Dz.U. L 326 z 24.11.1990, s. 56.

⁸ Dz.U. L 22 z 26.1.2005, s. 1.

⁹ Dz.U. L 47 z 18.2.2004, s. 1.

społeczne. Incydenty związane z handlem alfa-acetylofenylooctanem metylu (MAPA) zdarzają się coraz częściej i dotyczą coraz większych ilości tej substancji, a zorganizowane grupy przestępcze w Unii również nielegalnie eksportują amfetaminę i metamfetaminę do państw trzecich.

- (6) Stanowisko Unii ma zostać wyrażone przez państwa członkowskie będące członkami Komisji ds. Środków Odurzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii podczas sześćdziesiątej trzeciej sesji Komisji ds. Środków Odurzających, jest następujące:

- alfa-acetylofenylooctan metylu (MAPA) należy włączyć do tabeli I załączonej do Konwencji.

Artykuł 2

Stanowisko, o którym mowa w art. 1, ma zostać wyrażone przez państwa członkowskie Unii będące członkami Komisji ds. Środków Odurzających.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*